

[Finansministeren.]

tage det standpunkt, at de må vente, og at det virkelig, som jeg sagde det før, vil være tidsspilde, om vi fortsætter. Og jeg skal for mit eget vedkommende tillade mig at sige til den højtærede formand, at jeg ville anse det for rigtigt, om den højtærede formand lod de to efterfølgende sager på dagsordenen udgå, fordi det vil være urigtigt at spille tiden dermed, når partierne klart tilkendegiver, at nogen afgørelse af disse spørgsmål ikke kan træffes, men må vente til efter det valg, som nu engang er fastsat.

Forsvarsministeren (*Rasmus Hansen*):

Jeg skal ikke på dette tidspunkt, efter at debatten har været så længe, som tilfældet er, yde noget bidrag til, at den bliver meget længere. Jeg skal derfor begrænse mig til en kort bemærkning først til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede medlem sagde, hvis jeg opfattede ham rigtigt, da han første gang havde ordet, at den måde, hvorpå regeringen foreslog at behandle de militære anliggender, er uanstændig. Jeg har altid været vant til at betragte det som noget meget voldsomt, hvis man sagde til en mand, at han optrådte uanstændigt, men jeg lod mig ikke provokere af det ærede medlem. Jeg svarede sagligt på de betragtninger, som det ærede medlem anstillede, og lod hans personlige udfordring ligge. Derefter tager det ærede medlem ordet og siger til mig, at det er mig, der har provokeret, at det er mig, der har givet efter for en naturlig trang til at blive grov. Jeg beder det ærede medlem om med det stenografiske referat i hånden ved passende lejlighed at dokumentere for mig, hvor den sætning findes, i hvilken jeg har været grov. Jeg vil give det ærede medlem et godt råd. (*Bertel Dahlgaard*: Det kan ministeren ikke!). Jo, det håber jeg, jeg kan, selvom jeg ved, det ærede medlem er meget selvretfærdig. Rådet skal være, at det ærede medlem undlader at moralisere. (*Afbrydelse*: Det kan han ikke lade være med!). Det er muligt, men gør i hvert fald et forsøg på at begrænse moraliseringen og sørg for, at den kommer til at stå i passende overensstemmelse med, hvad der faktisk foregår og foreligger.

Jeg skal dernæst sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at hvad jeg har sagt om Sveriges forudsætning for at gå ind i det

skandinaviske forsvarsforbund efter min mening er ubetinget rigtigt, og jeg vil, indtil jeg bliver overbevist om det modsatte, og indtil andre medlemmer af regeringen, der er af samme opfattelse som jeg, bliver overbevist om det modsatte, fastholde, at den fortolkning, jeg har givet af de svenske forudsætninger for oprettelsen af et skandinavisk forsvarsforbund, er rigtigt. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kan jo prøve på, om han kan få nogen af Sveriges deltagere i forhandlingerne om det skandinaviske forsvarsforbund til at bestride, at min opfattelse af Sveriges forudsætning for at gå ind i et sådant, er rigtigt.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen besvarede sig over, at jeg ikke havde besvaret en lang række af spørgsmål, som han havde stillet. Jeg skal hertil svare, at det er spørgsmål, som formentlig vil blive taget op til behandling i forsvarskommissionen i den tid, der kommer, og når kommissionen har taget sit standpunkt, vil det også være rimeligt at underrette befolkningen derom, og for så vidt jeg til den tid måtte være formand for kommissionen, skal jeg drage omsorg for, at befolkningen får underretning om forsvarskommissionens svar på de af det ærede medlem hr. Alfred Jensen stillede spørgsmål.

Endelig har jeg en bemærkning til det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Det er givet ethvert normalt begavet menneske at kunne finde en begrundelse for at undlade at tage standpunkt. Jeg har heller ikke været i tvivl om, at det ærede medlem kunne finde en begrundelse for at undlade at tage klart standpunkt overfor det lovforslag, regeringen har fremsat om en ekstraordinær bevilling til militære foranstaltninger. Hvis det ærede medlem vil opretholde den fremgangsmåde, som han har givet udtryk for i dag, er det kun et nyt vidnesbyrd om, at han ikke som den nuværende regering tør tage et standpunkt, som der må regnes med ikke er populært, når det er i Danmarks interesse, at der tages dette standpunkt. Det, som jeg havde håbet det ærede medlem ville gøre i dag, var, at også han i denne situation havde haft mod til at tage et klart standpunkt, og derfor skal jeg med stor interesse afvente den måde, hvorpå det ærede medlem og hans meningsfæller indenfor retsforbundet vil stemme, når der skal tages tilling til dette lovforslag.